

Nr 14

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap; given Stockholms slott den 21 december 1962.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 26 oktober 1962 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 21 november 1962 undertecknat avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett mellan Sverige och Österrike ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap.

Avtalet blir, efter ratifikation, tillämpligt på kvarlåtenskaper efter dem som avlidit sedan ratifikationshandlingarna utväxlats.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap

Hans Majestät Sveriges Konung och Republiken Österrikes President hava, föranledda av önskan att såvitt möjligt undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, överenskommit att ingå ett avtal.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin utomordentlige och befullmäktigade ambassadör i Wien herr Sven Allard.

Republiken Österrikes President:

Avdelningschefen Dr. Josef Stangelberger och byråchefen Dr. Otto Watzke i finansministeriet.

De befullmäktigade ombuden hava, efter att hava utväxlat sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

Detta avtal är tillämpligt på egendom, vilken efterlämnats av avliden person som vid tiden för sin död ägde hemvist i en av staterna eller i båda staterna eller var medborgare i en av de båda staterna eller i båda staterna.

Artikel 2

§ 1. Avtalet är tillämpligt på skatter å kvarlåtenskap, vilka uppbäras av envar av de båda staterna eller av deras delstater, kommuner eller kommunalförbund, oberoende av sättet för skatternas uttagande.

§ 2. Med skatter å kvarlåtenskap förstås alla skatter, som utgå i anledning av dödsfall i form av skatt

Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Republik Österreich zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Erbschaftssteuern

Seine Majestät der König von Schweden und der Bundespräsident der Republik Österreich sind, von dem Wunsche geleitet, auf dem Gebiete der Erbschaftssteuern die Doppelbesteuerung nach Möglichkeit zu vermeiden, übereingekommen, ein Abkommen abzuschliessen.

Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Seine Majestät, der König von Schweden:

Herrn Sven Allard, Seinen ausserordentlichen und bevollmächtigten Botschafter in Wien.

Der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Sektionschef Dr. Josef Stangelberger und Herrn Ministerialrat Dr. Otto Watzke im Bundesministerium für Finanzen.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart:

Artikel 1

Dieses Abkommen ist auf Nachlassvermögen von Erblassern anzuwenden, die zur Zeit ihres Todes in einem der beiden oder in beiden Staaten ihren Wohnsitz hatten oder Staatsangehörige eines der beiden oder beider Staaten waren.

Artikel 2

(1) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Erbschaftssteuern, die für Rechnung eines jeden der beiden Staaten, seiner Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände erhoben werden.

(2) Als Erbschaftssteuern gelten alle Steuern, die aus Anlass des Todes als Steuern vom Nachlass, Erban-

å kvarlåtenskap, å arvs- eller testamentslott eller å förmögenhetsöverföring eller ock i form av skatt å gåva för dödsfalls skull.

§ 3. De skatter, å vilka avtalet skall äga tillämpning, äro för närvarande särskilt:

a) I Österrike:

arvs- och gåvoskatten, i den mån skatten utgår vid förvärv i anledning av dödsfall eller vid ändamålsbestämda förmögenhetsförordnanden med avseende å dödsfall.

b) I Sverige:

arvs- och gåvoskatten, i den mån skatten utgår vid förvärv i anledning av dödsfall.

§ 4. Avtalet skall likaledes tillämpas å skatter av samma eller liknande slag, vilka framdeles uttagas vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola vid slutet av varje år meddela varandra vilka ändringar som ägt rum beträffande skattelagstiftningen i respektive stater.

Artikel 3

§ 1. En fysisk person skall anses äga hemvist i den stat, i vilken han har en fast bostad. Om han har en sådan bostad i envar av de båda staterna, anses han äga hemvist i den stat, med vilken han har de starkare personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för levnadsintressena).

§ 2. Om det icke kan avgöras, i vilken stat centrum för hans levnadsintressen befinner sig, eller om han icke i någondera staten har en fast bostad, anses han äga hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

§ 3. Om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den stat, i vilken han är medborgare.

fall oder Vermögensübergang sowie als Steuern von Schenkungen auf den Todesfall erhoben werden.

(3) Zu den Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören zur Zeit insbesondere:

a) In Österreich:

die Erbschafts- und Schenkungssteuer, soweit ihr Erwerbe von Todes wegen oder Zweckzuwendungen von Todes wegen unterliegen.

b) In Schweden:

die Erbschafts- und Schenkungssteuer, soweit ihr Erwerbe von Todes wegen unterliegen.

(4) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die künftig neben den bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich am Ende eines jeden Jahres die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Änderungen mitteilen.

Artikel 3

(1) Der Wohnsitz einer natürlichen Person gilt als in dem Staat gelegen, in dem sie eine ständige Wohnstätte hat. Hat sie in beiden Staaten eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen).

(2) Kann nicht bestimmt werden, in welchem Staat die Person den Mittelpunkt der Lebensinteressen hat, oder hat sie in keinem der Staaten eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat.

(3) Hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden oder in keinem der beiden Staaten, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt.

Artikel 4

§ 1. Egendom som utgöres av fastighet (fast egendom) — varunder inbegripas tillhör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk — och som är belägen i en av de båda staterna, beskattas allenast i denna stat. Rättigheter, å vilka privaträttsliga föreskrifter angående fastigheter (fast egendom) äga tillämpning, skola anses likställda med fastighet (fast egendom).

§ 2. Paragraf 1 tillämpas jämväl då förmögenhetstillgångarna ingå i rörelse (artikel 5).

§ 3. Vad som förstås med fastighet (fast egendom) eller tillhör därtill eller med rättigheter, likställda med fastighet (fast egendom), avgöres enligt lagstiftningen i den stat, där den ifrågavarande tillgången — eller den tillgång, till vilken ifrågavarande rättighet hänför sig — är belägen.

Artikel 5

§ 1. För egendom, som i en av staterna nyttjas i ett företags rörelse, skall följande gälla:

a) Har företaget fast driftställe endast i en av staterna, beskattas egendomen blott i denna stat.

b) Har företaget fast driftställe i båda staterna, beskattas egendomen i vardera staten i den mån egendomen nyttjas i rörelse bedriven från det i samma stat belägna fasta driftstället.

§ 2. I fråga om uttrycket »fast driftställe» skall det mellan de båda staterna den 14 maj 1959 slutna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet här äga motsvarande tillämpning.

§ 3. Paragraf 1 skall även tillämpas i fråga om delägarskap i handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi och gruvbolag (Personen-

Artikel 4

(1) Unbewegliches Nachlassvermögen (einschliesslich des Zubehörs sowie des einem land- oder forstwirtschaftlichen Betrieb dienenden lebenden und toten Inventars), das in einem der beiden Staaten liegt, wird nur in diesem Staat besteuert. Berechtigungen, auf welche die privatrechtlichen Vorschriften über Grundstücke Anwendung finden, sind dem unbeweglichen Vermögen gleichzustellen.

(2) Absatz 1 gilt auch dann, wenn die genannten Vermögensgegenstände zu einem gewerblichen Unternehmen (Artikel 5) gehören.

(3) Was als unbewegliches Vermögen oder als Zubehör gilt und was als dem unbeweglichen Vermögen gleichgestellte Berechtigung anzusehen ist, beurteilt sich nach den Gesetzen des Staates, in dem der betreffende Gegenstand oder der Gegenstand, auf den sich das in Rede stehende Recht bezieht, liegt.

Artikel 5

(1) Für Nachlassvermögen, das in einem der beiden Staaten dem Betrieb eines gewerblichen Unternehmens dient, gilt folgendes:

a) Hat das Unternehmen eine Betriebsstätte nur in einem der beiden Staaten, so wird dieses Vermögen nur in diesem Staat besteuert.

b) Hat das Unternehmen Betriebsstätten in beiden Staaten, so wird das Vermögen in jedem der beiden Staaten insoweit besteuert, als es der in diesem Staate liegenden Betriebsstätte dient.

(2) Der Begriff „Betriebsstätte“ richtet sich nach den Vorschriften des zwischen den beiden Staaten am 14. Mai 1959 abgeschlossenen Abkommens zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen.

(3) Absatz 1 findet auch Anwendung auf Beteiligungen an Personengesellschaften (handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi,

gesellschaftten) samt andra person-sammanslutningar, vilka enligt för dem i vederbörande stat gällande bestämmelser icke äro juridiska personer, dock såvitt avser delägarskap i företag såsom tyst bolagsman allenast under förutsättning att insatsen är förenad med andelsrätt i företags tillgångar.

Artikel 6

Egendom, varå artikel 4 eller 5 icke är tillämplig, beskattas endast i den stat, i vilken den avlidne vid dödsfallet ägde hemvist, bestämt i enlighet med artikel 3.

Artikel 7

§ 1. Skulder, vilka häfta vid egendom som avses i artikel 4 eller 5, eller för vilka sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i första hand från värdet av denna egendom.

§ 2. Andra skulder än dem som avses i paragraf 1 avräknas i första hand från värdet av egendom, varå artikel 6 äger tillämpning.

§ 3. Uppkommer vid avräkning enligt paragraf 1 eller 2 skuldöverskott, avräknas detta från värdet av övrig egendom, som är underkastad kvarlåtenskapsbeskattning i samma stat. Finnes i denna stat ingen annan egendom som är underkastad kvarlåtenskapsbeskattning eller kvarstår även efter denna avräkning ett skuldöverskott, skall detta avräknas från värdet av den egendom, som är underkastad kvarlåtenskapsbeskattning i den andra staten.

§ 4. Oberoende av vad som stadgas ovan avräknas från fideikommiss-egendom allenast de skulder, som häfta därvid eller för vilka sådan egendom utgör säkerhet.

gruvbolag) und andere Personenvereinigungen, die nach den für sie massgebenden innerstaatlichen Gesetzen keine juristischen Personen sind; auf Beteiligungen an einem Unternehmen als stiller Gesellschafter jedoch nur dann, wenn mit der Einlage eine Beteiligung am Vermögen des Unternehmens verbunden ist.

Artikel 6

Nachlassvermögen, das nicht nach den Artikeln 4 oder 5 zu behandeln ist, wird nur in dem Staat besteuert, in dem der Erblasser zur Zeit seines Todes seinen Wohnsitz im Sinne des Artikels 3 hatte.

Artikel 7

(1) Schulden, die in wirtschaftlichem Zusammenhang mit den in den Artikeln 4 oder 5 bezeichneten Vermögensteilen stehen oder durch diese sichergestellt sind, werden vorerst auf diese Vermögensteile angerechnet.

(2) Andere Schulden als die im vorhergehenden Absatz bezeichneten werden vorerst auf die nach Artikel 6 zu behandelnden Vermögensteile angerechnet.

(3) Wenn bei der in den beiden vorangehenden Absätzen vorgesehenen Anrechnung ein ungedeckter Schuldenrest verbleibt, so wird dieser von den anderen Vermögensteilen, welche im selben Staat der Erbschaftsbesteuerung unterliegen, in Abzug gebracht. Sind in diesem Staat keine anderen Vermögensteile mehr vorhanden, die der Erbschaftsbesteuerung unterliegen, oder verbleibt trotz des Abzuges ein weiterer Schuldenrest, dann wird dieser auf jene Vermögensteile angerechnet, die im anderen Staat der Erbschaftsbesteuerung unterliegen.

(4) Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen werden auf Fideikommiss-Schulden nur insoweit angerechnet, als sie darauf lasten oder darauf sichergestellt sind.

Artikel 8

Detta avtal inskränker icke befogenheten för vardera staten att beträffande de delar av kvarlåtenskapen, som skola beskattas i den staten, beräkna skatt efter den skattesats, som skulle hava gällt om hela kvarlåtenskapen skulle hava varit föremål för beskattning i enlighet med den statens beskattningsregler.

Artikel 9

Detta avtal påverkar icke rätten till eventuella, längre gående befrielser, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller på grund av särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära befattningshavare. I den mån på grund av sådana längre gående befrielser kvarlåtenskap icke beskattas i anställningsstaten, förbehålles beskattning-
en hemlandet.

Artikel 10

§ 1. Anser en skattskyldig, att i endera staten eller båda staterna vidtagna åtgärder för honom medföra eller kunna medföra beskattning i strid mot detta avtal, äger han — utan att hans rätt att använda sig av i de båda staternas interna rättsordning givna rättsmedel därav påverkas — göra framställning hos den högsta finansmyndigheten i den stat, i vilken han äger hemvist, bestämt enligt artikel 3, eller hos den högsta finansmyndigheten i den stat, i vilken den avlidne vid tiden för sin död ägde hemvist.

§ 2. Finner den högsta finansmyndigheten framställningen grundad och kan denna myndighet icke själv uppnå en tillfredsställande lösning, skall myndigheten försöka att genom överenskommelse med den högsta finansmyndigheten i den andra staten lösa frågan i syfte att undvika beskattning, som står i strid med detta avtal.

§ 3. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola efter-

Artikel 8

Dieses Abkommen schliesst nicht aus, dass jeder Staat die Steuer von den ihm zur Besteuerung überlassenen Vermögensteilen nach dem Satz erheben kann, der anzuwenden wäre, wenn das gesamte Nachlassvermögen nach den Gesetzen dieses Staates zu besteuern wäre.

Artikel 9

Dieses Abkommen berührt nicht den Anspruch auf etwaige weitergehende Befreiungen, die nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechtes oder besonderen Vereinbarungen den Angehörigen der diplomatischen oder konsularischen Vertretungen zustehen. Soweit auf Grund solcher weitergehenden Befreiungen Nachlassvermögen im Empfangsstaat nicht besteuert wird, bleibt die Besteuerung dem Entsendestaat vorbehalten.

Artikel 10

(1) Glaubt ein Steuerpflichtiger, dass die Massnahmen eines der beiden oder beider Staaten für ihn die Wirkung einer Besteuerung haben oder haben werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann er unbeschadet der nach dem innerstaatlichen Recht in den beiden Staaten vorgesehenen Rechtsmittel seinen Fall der obersten Finanzbehörde des Staates, in dem sein Wohnsitz im Sinne des Artikels 3 anzunehmen ist, oder der obersten Finanzbehörde des Staates unterbreiten, in dem der Erblasser zur Zeit seines Todes seinen Wohnsitz hatte.

(2) Die oberste Finanzbehörde wird, wenn sie die Einwendung für begründet erachtet und selbst nicht in der Lage ist, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, versuchen, den Fall im Einvernehmen mit der obersten Finanzbehörde des anderen Staates so zu regeln, dass eine Besteuerung, die diesem Abkommen nicht entspricht, vermieden wird.

(3) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden bemüht

sträva att genom ömsesidig överenskommelse lösa svårigheter eller fall av tvivelsmål, som uppkomma vid detta avtals tolkning eller tillämpning. De må även rådgöra med varandra i syfte att undvika dubbelbeskattning i fall, som icke regleras i detta avtal.

§ 4. De högsta finansmyndigheterna i båda staterna må träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse som avses i föregående paragrafer. Anses muntliga överläggningar kunna underlätta ingåendet av en överenskommelse, må sådana överläggningar äga rum i en kommission, bestående av representanter för de båda staternas högsta finansmyndigheter.

Artikel 11

§ 1. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola utbyta de upplysningar, vilka äro erforderliga för att genomföra detta avtal eller för att förhindra skatteflykt. De högsta finansmyndigheterna äro dock icke förpliktade att meddela sådana upplysningar, som icke kunna lämnas på grundval av hos skattemyndigheterna tillgängligt material utan kräva särskild undersökning. De sålunda utbytt upplysningarna skola behandlas såsom hemliga, dock att desamma må göras tillgängliga för personer och myndigheter (svenska domstolar härunder inbegripna), vilka enligt i lag meddelade föreskrifter handlägga fastställande eller uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal. Samma förpliktelse, som åvilar de högsta finansmyndigheterna, åligger jämväl nyssnämnda personer och myndigheter.

§ 2. Paragraf 1 får icke i något fall anses innebära, att någon av staterna är pliktig att

a) tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke stå i överensstämmelse med

sein, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens entstehen, im gegenseitigen Einvernehmen zu regeln. Sie können sich auch zum Zweck der Beseitigung von Doppelbesteuerungen, die in diesem Abkommen nicht geregelt sind, miteinander beraten.

(4) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten können zwecks Herstellung eines Einvernehmens im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren. Erscheint ein mündlicher Meinungsaustausch für die Herbeiführung des Einvernehmens ratsam, so kann ein solcher Meinungsaustausch in einer aus Vertretern der obersten Finanzbehörden der beiden Staaten bestehenden Kommission erfolgen.

Artikel 11

(1) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich die Mitteilungen machen, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Vermeidung von Steuerverkürzungen notwendig sind. Die obersten Finanzbehörden sind jedoch nicht verpflichtet, Auskünfte zu erteilen, die nicht auf Grund der bei den Finanzbehörden vorhandenen Unterlagen gegeben werden können, sondern gesonderte Ermittlungen erfordern würden. Der Inhalt der auf Grund dieses Artikels zur Kenntnis der obersten Finanzbehörden gelangten Mitteilungen ist geheim zu halten, unbeschadet der Befugnis, ihn Personen und Behörden (einschliesslich der Gerichte in Schweden) zugänglich zu machen, die nach den gesetzlichen Vorschriften bei der Festsetzung oder Einhebung der Steuern im Sinne dieses Abkommens mitwirken. Diese Personen und Behörden haben die gleiche Verpflichtung wie die obersten Finanzbehörden.

(2) Absatz 1 ist in keinem Falle so auszulegen, dass einem der Staaten die Verpflichtung auferlegt wird,

a) Verwaltungsmassnahmen durchzuführen, die seinen gesetzlichen Vor-

dess lagstiftning eller administrativa praxis,

b) meddela upplysningar, vilka icke kunna infordras enligt i lag meddelade föreskrifter i den ena eller den andra avtalslutande staten.

§ 3. Upplysningar, vilka skulle yppa en affärs- eller yrkeshemlighet, få icke utbytas.

Artikel 12

§ 1. Då en av staterna tillämpar detta avtal, skall, såvitt icke sammanhanget annorlunda kräver, varje uttryck, vars innebörd icke angivits i avtalet, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågavarande staten rörande sådana skatter, som avses i detta avtal.

§ 2. De i detta avtal åsyftade högsta finansmyndigheterna äro för Republiken Österrikes vidkommande finansministeriet (das Bundesministerium für Finanzen) och för Konungariket Sveriges vidkommande finansdepartementet eller den myndighet, åt vilken uppdragits att i finansdepartementets ställe handhava frågor enligt detta avtal.

Artikel 13

§ 1. Detta avtal skall ratificeras, för Österrikes del av Republiken Österrikes President och för Sveriges del av Hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

§ 2. Detta avtal träder i kraft i och med ratifikationshandlingarnas utväxling och skall tillämpas i alla de fall, då dödsfallet inträffat efter denna tidpunkt.

§ 3. Detta avtal förbliver gällande så länge detsamma icke uppsäges av en av staterna. Uppsäges detsamma minst sex månader före utgången av ett kalenderår, upphör avtalets gilt-

schriften oder seiner Verwaltungspraxis widersprechen,

b) Einzelheiten mitzuteilen, deren Angabe nach den gesetzlichen Vorschriften des einen oder anderen Staates nicht gefordert werden kann.

(3) Mitteilungen, die ein gewerbliches oder berufliches Geheimnis offenbaren würden, dürfen nicht gegeben werden.

Artikel 12

(1) Bei der Anwendung dieses Abkommens durch einen der beiden Staaten ist, soweit sich aus dem Zusammenhang nichts anderes ergibt, jeder in diesem Abkommen nicht umschriebene Begriff nach den Gesetzen dieses Staates auszulegen, die sich auf die Steuern im Sinne des Abkommens beziehen.

(2) Die in diesem Abkommen genannten obersten Finanzbehörden sind auf Seiten der Republik Österreich das Bundesministerium für Finanzen und auf Seiten des Königreiches Schweden das Finanzministerium oder die Behörde, der es übertragen worden ist, an Stelle des Finanzministeriums Fragen dieses Abkommens zu behandeln.

Artikel 13

(1) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden, und zwar österreichischerseits durch den Bundespräsidenten der Republik Österreich, schwedischerseits durch Seine Majestät den König von Schweden mit Zustimmung des Riksdags. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Stockholm ausgetauscht werden.

(2) Dieses Abkommen tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und ist auf alle Fälle anzuwenden, in denen der Erblasser nach diesem Zeitpunkt verstorben ist.

(3) Dieses Abkommen soll so lange in Geltung bleiben, als es nicht von einem der beiden Staaten gekündigt wird. Wird es mindestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres

tighet från och med den 1 januari närmast påföljande år. Avtalet skall sålunda tillämpas även i de fall, då dödsfallet inträffat före sistnämnda tidpunkt.

Till bekräftelse härå hava de båda avtalsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Wien den 21 november 1962, i vardera två original exemplar å svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Sven Allard

(L.S.)

gekündigt, so verliert das Abkommen mit dem 1. Januar des folgenden Jahres seine Wirksamkeit. Es findet daher noch auf Fälle Anwendung, in denen der Erblasser vor diesem Zeitpunkt verstorben ist.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten der beiden Staaten dieses Abkommen unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

Geschehen zu Wien, am 21. November 1962, in je zweifacher Ausfertigung in schwedischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte authentisch sind.

Dr. Josef Stangelberger

Dr. Otto Watzke

(L.S.)

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 26 oktober 1962.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap* samt anför därvid följande.

Den 14 maj 1959 undertecknades ett avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, vilket avtal ersatte en år 1951 träffad provisorisk reglering av dithörande frågor. Avtalet godkändes av 1959 års riksdag (prop. nr 160, rskr nr 318). Kungörelser i ämnet utfärdades den 25 mars 1960 (SFS 1960: 116 och 117).

I det protokoll, som den 9 maj 1958 upprättades angående de då ännu icke avslutade förhandlingarna om nyssnämnda avtal antecknades bl. a. att ombuden å ömse sidor var beredda att vid senare tidpunkt inleda muntliga förhandlingar om avslutandet av ett dubbelbeskattningsavtal även på arvsbeskattningens område. Ett på österrikisk sida utarbetat utkast till dylikt avtal erhöll en förberedande behandling av ombuden i samband med de i Wien sommaren 1958 fortsatta överläggningarna om inkomst- och förmögenhetsskatteavtalet. Sedan frågan om ingående av ett arvsskatteavtal ytterligare förberetts skriftligen, ägde muntliga förhandlingar rum i Wien under tiden den 7—den 10 november 1961 mellan särskilt utsedda förhandlingsdelegationer, på svensk sida under ordförandeskap av chefen för finansdepartementets rättsavdelning hovrättsrådet Erik Åqvist. Därvid nåddes enighet om ett på tyska språket avfattat förslag till avtal mellan Sverige och Österrike om undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Genom kompletterande skriftväxling har därefter överenskommelse träffats om en svensk text till avtalsförslaget, varjämte i anslutning därtill vissa jämkningar av formell natur vidtagits i det tyska textutkastet. Det sålunda föreliggande avtalsförslaget torde såsom *bilaga*¹ få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende.

¹ Bilagan har här uteslutits. Den vid propositionen fogade avtalstexten är likalydande med avtalsförslaget utom därutinnan att, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift härom införts.

Avtalsförslaget har remitterats till *Svea hovrätt*, som i utlåtande den 17 september 1962 förklarar att förslaget ej föranlett någon erinran från de synpunkter hovrätten haft att anlägga vid sitt bedömande.

Österrikiska vederbörande har på diplomatisk väg meddelat att man är beredd att underteckna avtalsförslaget. Jag torde nu få anmäla detsamma för godkännande på svensk sida.

Den *österrikiska dödsbobe*skattningen är i huvuddragen utformad på samma sätt som den svenska arvsskatten. Österrikisk skatt (Erbschafts- und Schenkungssteuer) utgår, såvitt nu är i fråga, på arvs- och testamentslott samt på ändamålsbundna förmögenhetsförordnanden med avseende å dödsfall. Skattskyldig är i första hand förvärvaren respektive, i vad gäller ändamålsförordnanden, den som med egendomen har att tillgodose det föreskrivna ändamålet. Omfattningen av den subjektiva skattskyldigheten bestämmes emellertid på ett från de svenska arvsskattereglerna avvikande sätt. I analogi med de svenska reglerna föreligger oinskränkt skattskyldighet för all efterlämnad egendom i fråga om varje arvlåtare, som vid dödsfallet var bosatt i Österrike. Men den österrikiska skatten utgår vidare på all arvfången egendom också i det fall, att förvärvaren är bosatt i Österrike vid tidpunkten för dödsfallet. Att märka är att såsom bosatt i Österrike i beskattningshänseende räknas jämväl österrikisk medborgare oavsett faktisk bosättning, såvida han ej varaktigt vistats mer än två år utanför hemlandet utan att inneha en bostad i hemlandet. I andra fall än de nu nämnda omfattar skattskyldigheten arvfallen fast egendom samt i lantbruk och skogsbruk ävensom annan rörelse nyttjad egendom, allt i den mån densamma är belägen i Österrike, nyttjanderätt till sådan egendom samt rättigheter, beträffande vilka överlåtelse är underkastad registreringsskyldighet i Österrike. — Skatten beräknas på nettovärdet av den skattskyldiges skattepliktiga förvärv och uttages efter den med hänsyn till släktskap tillämpliga skatteskalen. För efterlevande make och barn stiger skattesatsen från 2 % för lott intill ett värde motsvarande cirka 10 000 svenska kronor till 15 % för lott överstigande cirka 6 milj. kronor. I den oprioriterade skatteklassen är motsvarande skattesatser 14 % respektive 60 %. Skattefria bottenavdrag å högst c:a 2 000 kronor är medgivna i de olika skatteklasserna. Inhemska stiftelser m. fl., vilka uteslutande fullföljer fromma eller allmännyttiga ändamål, beskattas efter en fast skattesats av 5 %. Samma förmån tillkommer även en utländsk motsvarande stiftelse under förutsättning av att ömsesidighet föreligger. Utländsk skatt å egendom som anses belägen utanför Österrike får avdragas såsom skuld i boet. Föreligger ömsesidighet, får sådan skatt i stället avräknas från den österrikiska arvsskatten.

Avtalet föreslås skola äga tillämpning i fråga om kvarlåtenskap efter person som vid sin död hade hemvist eller medborgarskap i Sverige eller i Österrike eller eventuellt i båda staterna (art. 1). Under avtalets tillämpningsområde inbegripes allenast skatt som utgår i de båda länderna i anledning av dödsfall (art. 2); sålunda ingår ej skatt på gåvor inter vivos.

Vad angår *uppdelningen av beskattningsrätten* mellan Sverige och Öster-

rike föreslås i artiklarna 4—6 bestämmelser, vilka i sak överensstämmer i allt väsentligt med motsvarande regler i de dubbelbeskattningsavtal i fråga om arvsskatt Sverige tidigare ingått med flertalet länder på den europeiska kontinenten.

I princip skall beskattningsrätten tillkomma den stat i vilken den avlidne vid dödsfallet ägde hemvist i avtalets mening (art. 6). Vad som därmed skall förstås är reglerat i art. 3 av förslaget. Undantag från huvudregeln om beskattning allenast i hemviststaten avses skola gälla beträffande fastighet i endera staten (art. 4) samt i fråga om lös egendom som nyttjas i rörelse bedriven från ett fast driftställe i en av staterna (art. 5). Beträffande nämnda slag av tillgångar föreslås beskattningsrätten skola förbehållas den av staterna, i vilken fastigheten är belägen respektive det fasta driftstället finnes.

Utöver de grundläggande bestämmelserna om beskattningsrättens fördelning innehåller avtalsförslaget sedvanligen förekommande regler rörande gäldavdrag (art. 7), progressivitetsberäkning (art. 8), diplomatiska och konsulära befattningshavare (art. 9), framställningar om avtalets tillämpning (art. 10) samt utbyte av upplysningar mellan de högsta finansmyndigheterna m. m. (art. 11 och 12).

Avtalet är avsett att *träda i kraft* den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och skall äga tillämpning i de fall, då arvlätare eller testator avlidit efter nämnda dag (art. 13).

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Såsom inledningsvis angivits har frågan om dubbelbeskattning i förhållandet mellan Sverige och Österrike sedan länge varit avtalsmässigt reglerad såvitt gäller inkomst- och förmögenhetsskatt. I fråga om arvsskatt har särskilt avtal hittills saknats. Med hänsyn till de intima förbindelser som förefinnes mellan Sverige och Österrike på såväl det ekonomiska som på andra områden synes det naturligt att en avtalsreglering kommer till stånd även i fråga om beskattning av kvarlåtenskaper. Det avtalsförslag, varom de båda förhandlingsdelegationerna enats, har utformats i nära anslutning till liknande avtal som Sverige tidigare ingått på detta område. De föreslagna bestämmelserna får anses innebära en tillfredsställande lösning av hithörande problem, och jag vill förorda att avtalsförslaget godkännes.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:
Sven-Olof Norberg

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 26 oktober 1962.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Gemensamt utrikesdepartements- och finansärende

Kungl. Maj:t har denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt utkast till avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap. Enligt artikel 13 i utkastet skall avtalet ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga beskickningschefen i Wien att under-teckna avtalet.

Ur protokollet:

L.-O. Brilioth

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
21 december 1962.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 26 oktober 1962 bemyndigat beskickningschefen i Wien att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap av en lydelse svarande mot det avtalsutkast Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har avtalet den 21 november 1962 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under återopande av vad jag den 26 oktober 1962 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna nämnda avtal.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lars Wettergren